

13. møde.

Onsdag den 5. november kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (Bomholt): Hermed tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.*

Forslaget tager navnlig sigte på at gøre den lovpligtige ulykkesforsikring mere omfattende, for så vidt angår erhvervssygdomme, og på at forhøje de i 1948 fastsatte grænser for erstatningerne, således at ydelserne bringes i bedre overensstemmelse med de nuværende lønninger. Herudover har jeg anset det for hensigtsmæssigt at foretage en revision af loven på en række andre punkter. De vigtigste af disse skal jeg omtale senere.

Efter de gældende regler kræves for visse erhvervssygdommes vedkommende, at sygdommene for at kunne henføres under loven skal være opstået ved arbejde i bestemte i loven angivne arter af virksomheder. Denne begrænsning medfører, at to personer, der har pådraget sig samme arbejdsbetingede sygdom, vil kunne blive udsat for en forskelsbehandling, idet den ene får erstatning, fordi arten af hans virksomhed er nævnt i loven, medens den anden ingen erstatning får, fordi arten af hans arbejde ikke er medtaget. For at bøde på dette forhold foreslås lovens erhvervssygdomsskema nu — med en enkelt nødvendig undtagelse — affattet således, at de sygdomme, der berettiger til erstatning, alene karakteriseres ved det stof eller den arbejdsproces, der har fremkaldt dem. Dernæst er fortegnelsen over de sygdomsarter, der omfattes af loven, og de stoffer, der kan frem-

kalde erstatningsberettigende lidelser, foreslået udvidet, fordi der er kommet nye stoffer frem ved produktionen, og fordi der er vundet klarhed over, at erhvervssygdomme kan opstå ved påvirkning af andre stoffer end de hidtil medtagne. Som skemaet nu foreslås affattet, skulle det dække de sygdomme, som ifølge lægelige erfaringer i dag må anses for arbejdsbetingede, og som derfor bør henføres under forsikringen. Da der imidlertid meget vel kan konstateres nye arbejdsbetingede sygdomme, og da det er en simpel retfærdighedshandling over for de sygdomsramte arbejdere, at sådanne sygdomme så hurtigt som muligt kan henføres under loven, foreslås det at give socialministeren bemyndigelse til efter indstilling fra direktoratet for ulykkesforsikringen og efter forhandling med ulykkesforsikringsrådet at foretage ændringer i erhvervssygdomsfortegnelsen, herunder at indføre nye erhvervssygdomsgrupper.

De foreslåede forhøjelser af grænserne for erstatning efter loven skyldes, at lønniveauet, som erstatningerne bør sættes i forhold til, er steget stærkere end prisniveauet, som man af praktiske grunde regulerer erstatningerne efter gennem den i 1948 indførte pristalsregulering. Til eksempel kan anføres, at årsindtægten for en ufaglært industriarbejder i København fra 1946 til 1956 er steget med 97 pct., medens det pristalsregulerede maksimum for årsløn i henhold til ulykkesforsikringsloven i samme periode kun er steget 40 pct. Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne herom til de enkelte bestemmelser, skal jeg blot nævne, at årslønnens maksimums- og minimumsbeløb foreslås forhøjet fra henholdsvis 5 000 kr. og 2 400 kr. til 9 000 kr. og 5 000 kr. og den maksimale årsløn inden for den frivillige forsikring og forsikringen for selvstændige fiskere m. v. fra 2 400 kr. til 5 000 kr. Begravelseshjælpen foreslås forhøjet fra 350 kr. til 700 kr.

Det pristalsregulerede årslønsmaksimum udgør i dag 7 250 kr., d. v. s. at en 100 pct.s invalid med det gældende erstatningsniveau — $\frac{2}{3}$ af den faktiske årsindtægt, dog ikke ud over $\frac{2}{3}$ af årslønsmaksimummet — højst kan få udbetalt en årlig rente på 4 833 kr. Med det foreslåede maksimum på 9 000 kr., der på grund af pristalsregulerings-